

РЕШЕНИЕ

№ 7681

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5833** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 96 и чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

С решение № 6868 от 05.06.2024 г. постановено по адм. дело № 2021 по описа за 2024 г. на ВАС, е отменено Решение № 7182 от 22.11.2023 г. на АССГ по адм. дело № 2166 по описа за 2022 г., с което е отхвърлил жалбата на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-71/15.07.2021 г., издаден съвместно от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция „Общински приходи при Столична община - орган, възложил ревизията и М. Б. С., на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция „Общински приходи“ СО - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № СОА22-РД28-3 от 10.02.2022 г. на кмета на Столична община, с който за периодите 01.01.2016г.-31.12.2020г. са установени задължения за довносяне за данък недвижими имоти в общ размер 94 736,95лв. и закъснителни лихви от 24 732,55 лв. и за такса битови отпадъци в размер на 66 245,28лв. и лихви в размер на 9 046,26лв. ВАС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ, с оглед на което е било образувано настоящото адм. д. № 5833/2024 г. по описа на 7 състав. В решението следва конкретно да се обсъди представените пред ВАС нови писмени доказателства заедно с останалите доказателства по делото и доводите на страните въз основа на това да се направи обоснован извод дали ревизиращият екип правилно е определил размера на ДНИ и ТБО за процесните имоти.

Образувано е по жалба на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. И., чрез представител по пълномощие адв. К. М. срещу Ревизионен акт/РА/ № СФД21-РД77-71/15.07.2021 г., издаден съвместно от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към Дирекция „Общински приходи при Столична община (СО) - орган, възложил ревизията и М. Б. С. „на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция „Общински приходи“ СО- ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № СОА22-РД28-3 от 10.02.2022 г. на кмета на Столична община, с който спрямо дружеството за периодите 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. са установени задължения за довносяне за данък върху недвижимите имоти/ДНИ/ и такса битови отпадъци, заедно със закъснителни лихви, посочени в Таблица 1 на РА.

В жалбата са изложени твърдения, че сградите не попадат в категория М 3, тъй като не са изградени изцяло със стоманобетонна конструкция, а следва да се класифицират като М1 по смисъла на чл. 5 от Приложение № 2 към ЗМДТ, доколкото са масивни, с частични стоманобетонни елементи. Излага съображения, че ревизиращите органи не са взели предвид документите, представени от дружеството пред общинските органи в т.ч. доклад за конструктивно обследване, техническия паспорт на сградите. Твърди, че неправилно при определяне на дължимите данъци, ревизиращият екип се е позовал на съдебно-техническа оценителна експертиза от 2007 г., назначена по фирмено дело № 260/2007г., доколкото същата е била назначена към момента на вписване на имотите като непарична вноска в капитала на дружеството жалбоподател. Оспорва се, констатацията в РА, че неправилно дружеството е декларирало сградите като такива за „производствени цели“, като не е отчетено, че същите се използват с цел отдаване под наем като „складове“ и това предназначени е част от легалната дефиниция за производствени цели. В частта за ТБО оспорването е бланкетно. От установения с РА общ размер задължения за ДНИ и ТБО за довносяне-194 761,04лв., жалбоподателят признава частично установените допълнителни задължения за ДНИ, в размер на 24 383,64лв. и за ТБО ,в размер на 57 643.27лв. и заявява, че същите са доброволно платени от него в Столична община „дирекция „Общински приходи“,отдел „Н. В.“-приходи към датата на подаване на жалбата до съда. Оспорва дължимостта на сумата, в размер на 112 735.04лв.,която представлява разликата между установената с РА за довносяне сума 194 761,04лв. и признатите от жалбоподателя публични общински задължения за довносяне, в общ размер 82 026 лева /24383,64лв+57643,27лв./. Сочи, че РА е постановен е противоречие с чл. 3, ал. 1 ДОПК и е не спазена разпоредбата на чл. 115, ал. 2 ДОПК. Моли за отмяна на ревизионния акт в обжалваната част.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат Г., поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт. Счита, че не е доказано наличието на основания за преизчисляване размера на ДНИ и ТБО. Представя писмени бележки, като излага подробни аргументи в тази насока. В допълнение сочи, че сградите са с производствено предназначение, но се използват за складове, като същите се отдават под наем. Претендира присъждане на разноските по настоящото дело, както и за разглеждането пред ВАС съобразно представен списък.

СЪДЪТ отдели спорното от безспорното, съгласно изявлението на пълномощника на жалбоподателя, че сградите са за производствени цели, но към настоящия момент същите се отдават под наем и се използват за складове.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Д., оспорва жалбата и моли за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161 ДОПК. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Административен съд – София град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/, изх. № СФР21-РД01-15/12.02.2021 г. /л. 84/, издадена от Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ в дирекция „Общински приходи“ при Столична община, оправомощен съгласно Разпореждане рег. № СФР17-ВК66-16/16.01.2020 г. /л. 131/ на директора на дирекция „Общински приходи“, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП. В обхвата на ревизията са включени задълженията на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за ДНИ и за ТБО за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Ревизията е възложена на М. Б. С., на длъжност „главен инспектор“, определена за ръководител на ревизията, и Н. Д. Ж., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Р.“ към дирекция „Общински приходи“ в СО. ЗВР и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № СФД21-ТД26-219/15.02.2021 г. са връчени на упълномощен представител на дружеството на 22.02.2021 г.

На 04.06.2021 г. е издаден Ревизионен доклад /РД/ с рег. № СФД21-ТД26-836 /л. 135/, съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен с разписка срещу подпис на упълномощен адвокат на дружеството на 18.06.2021 г. Срещу РД в срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК е подадено писмено възражение, с рег. № СФД21-ТД26-836/1/02.07.2021 г. /л. 225/, което ревизиращият екип е обсъдил и приел за неоснователно. В хода на ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, описани в РД.

Издаден е Ревизионен акт /РА/ № СФД21-РД77-71/15.07.2021 г., с който са установени публични общински вземания за ДНИ и ТБО за притежаваните от дружеството нежилищни недвижими имоти, както следва:

По отношение на ДНИ

1. Нежилищен имот - земя и сгради, находящи се в [населено място], район „Н.“, [улица], за които е отреден УПИ II-73 от квартал 2, с идентификатор 68134.1378.2007, с площ от 34 790 кв. м, с декларирана отчетна стойност на земята :1 616 070.00лв., заедно с построените в него сгради: Производствен корпус, с РЗП - 22 526 кв. м., вид на конструкцията- М1, техническа инфраструктура :електричество ,вода ,канализация, и декларирана отчетна стойност -3 396 200.00лв; Административна битова сграда- с РЗП - 1 704 кв. м., вид на конструкцията- М1, техническа инфраструктура :електричество ,вода ,канализация, телефон , подобрения : лукс дограма и шумо-или топлоизолации, и декларирана отчетна стойност -381 700.00лв.; Складове, с РЗП- 912 кв. м., вид конструкция: М1, техническа инфраструктура: електричество,вода,канализация, телефон; и декларирана отчетна стойност -134 400.00лв.; Халета с РЗП -1093 кв. м. вид на конструкцията- М1,техническа инфраструктура :електричество, вода, канализация, и декларирана отчетна стойност-161 000.00лв. Посочено е, че имотът е придобит от дружеството чрез вписване на непарична вноска в капитала при учредяване на дружеството, по силата съдебно решение № 1/15.10.2007 г. Общата стойност на декларираните имоти е в размер на 5 689 370 лв., съгласно подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ ,с вх. №

[ЕГН]/26.02.2016 г.

За имота е подадена е коригираща декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. №[ЕИК]/05.04.2019 г., с която е увеличена отчетната стойност на сграда производствен корпус, поради реконструкция, съгласно Разрешение за ползване № СТ-05-144 от 28.01.2019г. Общата стойност на декларираните имоти е 6 244 624,56 лв., като за него е открита партида 7214F46628.

При формиране на основата за облагане с ДНИ и ТБО за партидата са приети отчетните стойности на имота, като е прието, че общата отчетната стойност на земята и сградите е размер на 6 224 345 лв. за периода 01.01.2016 г. -31.01.2019 г. и размер на 7 273 231, 56 лв. за периода от 01.02.2019 г. до 31.12.2020 г. Задължението за ДНИ и ТБО в РА е определено върху стойността, посочена в счетоводните документи на дружеството. Предвид, че посочените имоти са били придобити от дружеството с непарична вноска, съгласно Решение № 1815.10.2007г., и на основание чл.5,ал.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ ревизиращите органи са определили конструкцията на сградите като МЗ-масивни монолитни, а не както е декларирано дружеството в подадените декларации по чл.14 от ЗМДТ –М1-масивна без или с частични стоманобетонни елементи или от сглобяеми плоскости. За определяне на конструкцията на сградите ревизиращите са се позовали и са възприели, констатациите в заключението на тройната съдебно техническа оценителна експертиза дала оценка на непаричната вноска, а именно: Производствен корпус -22526кв.м., конструкция монолитна сграда, стоманобетонова гредова; административна/произв. корпус-852 кв.м.–монолитна конструкция; склад за памук и работилници 912 кв.м.–монолитни,изпълнени от монтажен стоманобетон и работилница и гараж -1093 кв.м. –масивна тухлена с монолитна конструкция.В резултат на горното с РА е бил променен размерът на данъчната оценка на имотите за ревизираните периоди и съответно е променен в посока увеличение и размерът на задълженията за ДНИ. В частта, относима към реда по който следва да се определи размера на данъчната оценка на сградите, декларирани от жалбоподателя като такива с производствено предназначение, ревизиращите органи са се позовали на данните посочени в представените годишни финансови отчети на дружеството към 31.12.2016г.,към 31.12.2017г. към 31.12.2018г. и към 31.12.2019г.от които било видно, че основната дейност на дружеството е отдаване под наем на недвижими имоти. Ревизиращите са приели, че тъй като сградите се използват с цел отдаване под наем, не следва същите да бъдат разглеждани като производствени по смисъла на Приложение № 2 ,чл.6,таблица 4 ,т.а на ЗМДТ,а размерът на данъчната им оценка следва да бъде определен по общия ред за други нежилищни сгради ,посочени в таблица 3 от същото приложение.

При определяне на задълженията за ДНИ е съобразена разпоредбата на чл.19 ЗМДТ ,че данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл10.ал.1 ЗМДТ. За 2016г.-2020г. , съгласно чл.21 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка определена по реда на Приложение № 2 ЗМДТ.Посочено е че отчетната стойност по §1,т.17 от ДР на ЗМДТ е стойността при счетоводно завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

За периодите от 2016г.-2020г. данъчната оценка на земята е 414 830.50 лв. или по-ниска от нейната отчетната стойност – 2 126 045.00лв. При прилагане на ставка

1,875% са изчислени годишните размери на данъчното задължение – по 3986,33лв. за всеки от ревизираните годишни данъчни периоди.

За периодите от 2016г.-2018г. данъчната оценка на сградите е както следва: производствен корпус- 9 860 002,10лв.; за административна сграда -814 367,10лв.; за склад -303 390,07лв.;и за халета -363 602,35лв., или по - висока от тяхната отчетна стойност, както следва: производствен корпус -3 396 200,00лв.; за административна сграда -381 700,00лв.; за склад -159 400,00лв.;и за халета -161 000,00лв.

При прилагане на ставка 1,875% са изчислени годишните размери на данъчното задължение за 2016г.-2018г.- за производствен корпус -18 487,50лв.;за административна сграда -1526,94лв.;за склад-568,86лв.; за халета 681,75лв или общо 21 265,05лв.

За периодите 2016-2018г. с РА е определен общо ДНИ за земя и сграда по 25 251,38лв. За периода от 01.01.2019г. до 31.01.2019г. данъчната оценка на сградите е както следва: производствен корпус-9860 002,10лв.; за административна сграда -761 090,75лв.; за склад -303 390,07лв.;и за халета -363 602,35лв., или по - висока от тяхната отчетна стойност, както следва: производствен корпус-33960200,00лв.; за административна сграда -381 700,00лв.; за склад -159 400,00лв.;и за халета -161 000,00лв.

За периодите от 01.02.2019г.-2020г. данъчната оценка на сградите е както следва: производствен корпус-9860 002,10лв.; за административна сграда -761 090,75лв.; за склад -303 390,07лв.;и за халета -363 602,35лв., или по - висока от тяхната отчетна стойност, както следва: производствен корпус -4445086,56лв.; за административна сграда -381 700,00лв.; за склад -159 400,00лв.;и за халета -161 000,00лв.

При прилагане на ставка 1,875% са изчислени годишните размери на данъчното задължение за 2019г.-2020г.- за производствен корпус -18 487,50лв.;за административна сграда -1427,05лв.;за склад-568,86лв., за халета 681,75лв или общо 21 265,05лв.

Общо ДНИ за 2016г.-2018г. за земя и сграда е определен в размер по 25 251,38 лв.;а за периодите 2019г. -2020г. -в размер по 25 151,49лв.

За ревизираните периоди за имотите са установени задължения за ДНИ в общ размер главници 126 057,12лв., и закъснителни лихви – 24 396,85лв. От така установените за периодите задължения за ДНИ с РА са признати внесените от дружеството задължения в общ размер на 30 203,82лв. главница и съответните закъснителни лихви в общ размер на 534,02лв. Посочено е, че установените задължения, в общ размер на 95 853,30лв.главници към датата на издаване на РА не са внесени от дружеството. Определени са и съответните лихви върху невнесените главници в общ размер23 862,83лв.

По отношение на ТБО :

При определяне на това задължение е съобразено, че през ревизираните периоди 2016г.-2019г. отчетната стойност на имота е 6224 345.00лв, а през периода -2020г.-7273 231,56лв. Според становище от Столичен инспекторат той е в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване и попада в сектор 5 по оперативните планове на район Н.. Според цитираните в мотивите на РА заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ той попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; Подадена е декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУТСО, определени са 5 броя съдове с вместимост 1100 л, с кратност на извозване 1 път седмично. В РА са цитирани определените със

съответните решения на Столичен общински съвет величини на компоненти на услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Така за 2016г. е определено задължение за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения- 6 700лв. и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 3.70 на хиляда -23 030,07лв, общо -29 730,07лв, съответно за 2017г. и 2018г. за двата компонента на услугите за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения- по 6 700лв. и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 4 на хиляда- по 24897,38лв. или общо по 31597,38лв.за всеки период , за 2019г. – за първите два компонента -6700лв., за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване за периода 01.01.2019г.-31.01.2019г. 4 на хиляда -2 074.78лв., съответно за периода 01.02.1019г.-31.12.2019г.- 4 на хиляда -26668.52лв., общо 35443,30лв. и съответно за 2020г. за двата компонента на услугите за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения- по 6 700лв. и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 4 на хиляда -29092,93лв. или общо 35792,93лв.

От така установените за периодите задължения за ТБО с РА са признати внесените от дружеството задължения както следва за 2016г. размер на задължението 29 730.07.лв., от които внесени 27 750.67лв., сума за довносяне -1 979,40лв.; за 2017г. – 31 597.38лв. внесени 29 457.48лв., сума за довносяне 2 139,90лв; за 2018г.-31 597,38лв. от които внесени 24 316,23лв., за довносяне 7280,80лв., за 2019г. 35443,30лв. от които внесени 0,00лв за довносяне 35443.30лв. и за 2020г.- 35792,93лв., от които внесени 0,00лв, за довносяне 35792.93лв. Определени са и съответните лихви върху невнесените главници в общ размер 12 748,87лв..

По отношение на ДНИ

2. Нежилищен имот - земя и сгради, находящи се в [населено място], район „Н. - В.“, [улица], за които е отреден УПИ II-73 от квартал 2, местност НПЗ „Военна рампа запад“ с идентификатор 68134.1378.2015, с площ от 7 182 кв. м, с декларирана отчетна стойност на земята 251 370,00лв., заедно с построените в него сгради: Административна сграда, със РЗП - 1 428 кв. м., вид на конструкцията –М1 ,техническа инфраструктура: електричество ,вода ,канализация, телефон, подобрения: лукс дограма и шумо-или топлоизолации, и декларирана отчетна стойност 275 900,00лв.; Здравен пункт: със РЗП – 310,50кв. м., вид на конструкцията –М1 ,техническа инфраструктура : електричество ,вода ,канализация, телефон , и отчетна стойност 61000,00лв. и Портиерна: с РЗП –144 кв. м., вид на конструкцията –М1 ,техническа инфраструктура: електричество, вода, канализация, телефон, и отчетна стойност 42300,00лв. Посочено е че имотът е придобит от дружеството чрез вписване на непарична вноска в капитала при учредяване му, по силата съдебно решение № 1/15.10.2007 г.

За този имот от дружеството е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ, с вх. № [ЕГН]/26.02.2016 г., като общата стойност на декларираните имоти е в размер на 630 570,00 лв., като за него е открита партида 7214F46627.

При формиране на основата за облагане с ДНИ и ТБО за партията са приети отчетните стойности на имота /стойност по счетоводни данни, съответстваща на декларирана стойност в декларацията по чл.14 ЗМДТ/, като общата отчетната стойност на земята и сградите е размер на 6 30570.00 лв. за периода 01.01.2016 г. -31.12.2020 г. Задължението за ДНИ и ТБО е определено върху стойността, посочена в счетоводните документи на дружеството. Предвид, че посочените имоти са били придобити от дружеството с непарична вноски, съгласно Решение № 1/15.10.2007г., и на основание чл.5, ал.2 от Приложение № 2 на ЗМДТ ревизиращите органи са определили конструкцията на сградите като МЗ-масивни монолитни, а не както е декларирано дружеството в подадените декларации по чл.14 от ЗМДТ –М1-масивна без или с частични стоманобетонни елементи или от сглобяеми плоскости. Ревизиращите са се позовали и са възприели за определяне на конструкцията на сградите, констатациите в заключението на тройна съдебно техническа оценителна експертиза дала оценка на непаричната вноски, а именно: Администрация – ЗП-714 кв.м., конструкция монолитна масивна на два етажа; Портиерна охрана изток –ЗП 144кв.м., конструкция монолитна масивна едноетажна сграда ;Здравен пункт –ЗП 310.50кв.м. ,конструкция монолитна масивна сграда на един етаж; В резултат на горното е бил променен размерът на данъчната оценка на имотите и съответно е изменен в посока увеличение и размерът на задълженията за ДНИ.

При определяне на задълженията за ДНИ е съобразена разпоредбата на чл.19 ЗМДТ ,че данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл10.ал.1 ЗМДТ.За 2016г-2020г.,съгласно чл.21 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка определена по реда на Приложение № 2 ЗМДТ. Посочено е че отчетната стойност по §1,т.17 от ДР на ЗМДТ е стойността при счетоводно завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

За периодите от 2016г.-2020г. данъчната оценка на земята е 145306,22 лв. или по-ниска от нейната отчетната стойност – 251 370,00лв. При прилагане на ставка 1,875‰ са изчислени годишните размери на данъчното задължение –по 471,32лв. за всеки от ревизираните годишни данъчни периоди.

За периодите от 2016г.-2018г. данъчната оценка на сградите е както следва: здравен пункт – 131750,44лв; за административна сграда -720 731,50лв.;портиерна -61101,65лв. , или по - висока от тяхната отчетна стойност, както следва: здравен пункт 61 000,00лв-за административна сграда -275 900,00лв.; портиерна 42 300.00лв.-

При прилагане на ставка 1,875‰ са изчислени годишните размери на данъчното задължение за 2016г.-2018г.- за здравен пункт -244.66лв.; за административна сграда -1338,40лв.;за портиерна 113,47лв.

За периодите 2016-2018г. е определен общо ДНИ за земя и сграда по 2,167,84лв.

За периода от 01.01.2019г. до 31.12.2020г.. данъчната оценка на сградите е както следва: здравен пункт – 131 750,44лв; за административна сграда -637 815,49лв.;портиерна -61 101,65лв. , или по - висока от тяхната отчетна стойност, както следва: здравен пункт 61 000,00лв-за административна сграда -275 900,00лв.; портиерна 42 300.00лв.

При прилагане на ставка 1,875‰ са изчислени годишните размери на данъчното задължение за 2019г.-2020г.- за здравен пункт 244,66лв.-за административна сграда -1 184,42лв..; за портиерна-113,47лв.

Общо ДНИ за 2019г.-2020г. за земя и сграда е определен в размер по 2 013,87лв.;

За ревизираните периоди са установени задължения за ДНИ в общ размер главици 10531,26лв., и закъснителни лихви – 1 505,16лв. От така установените за периодите задължения за ДНИ с РА са признати внесените от дружеството задължения в общ размер на 4 267,31лв. главница и съответните закъснителни лихви в общ размер на 176,77лв. Посочено е, че установените задължения, в общ размер на 6 263,95лв.-главници към датата на издаване на РА не са внесени от дружеството. Определени са и съответните лихви върху невнесените главници в общ размер 1328,39лв.

По отношение на ТБО :

При определяне на това задължение е съобразено, че през ревизираните периоди 2016г.-2020г. отчетната стойност на имота е 630 570,00лв. Според становище от Столичен инспекторат той е в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване и попада в сектор 5 по оперативните планове на район Н.. Според цитираните в мотивите на РА заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ той попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; Подадена е декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУТСО, определени са 2 броя съдове съд с вместимост 1100 л с кратност на извозване 1 път седмично. В РА са цитирани определените със съответните решения на Столичен общински съвет величини на компоненти на услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Така за 2016г. е определено задължение за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения- 2 680,00лв. и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 3.70 на хиляда -2 333,10лв, общо -5 013,10лв, съответно за 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г.

за двата компонента на услугите за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения- по 2 680,00лв. и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 4 на хиляда- по 2 522,28лв. или общо по 5 202,28лв..за всеки период.

За ревизираните периоди са установени задължения за ТБО в общ размер 25 822,22лв. и лихви -2 230,71лв. От така установените за периодите задължения за ТБО с РА са признати внесените от дружеството задължения /главници и лихви/за 2016г., 2017г. и 2018г. в общ размер главници 15 417,66лв. и закъснителни лихви -879,93лв. Посочено е, че установените задължения за ТБО за 2019 г и 2020г., в общ размер на 10 404.56лв. към датата на издаване на РА не са внесени от дружеството. Определени са и съответните лихви върху невнесените главници в общ размер 1350,58лв.

Допълнително установените публични общински вземания за ДНИ и ТБО с РА и лихвите за просрочие към тях за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., изчислени към 15.07.2021 г. са общо в размер на 194 761,04 лева в т.ч. за ДНИ - 94 736,95 лева; за лихви ДНИ - 24 732,55 лева; за ТБО - 66 245,28 лева; за лихви ТБО в размер на 9 046,26 лева.

Дружеството - жалбоподател признава установените публични задължения до посочения размер, основан на декларираните от него данни в подадените декларации по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, а именно: за ДНИ - 24 383,64 лева и за ТБО- 57 643,27 лева.

РА е оспорен, с жалба с вх. № СФД21-ТД26-836-(2) от 31.08.2021 г. /л. 214/ по административен ред пред кмета на СО, чрез директора на дирекция „Общински приходи“ при СО.

На 02.11.2021г. между решаващия орган и дружеството е сключено споразумение,с рег. № СОА21-ДГ56-4526, за продължаване на срока за произнасяне на ответника до три месеца ,считано от датата на изтичане на срока по чл.155,ал.1 ДОПК.

С Решение № СОА22-РД28-3 от 10.02.2022 г. решаващият орган е потвърдил РА изцяло. Видно от представения по делото протокол /л. 35/, решението е връчено на 14.02.2022 г. на упълномощен представител на жалбоподателя. Жалбата въз основа на която е образувано производството по дело № 2166/2022 г. по описа на АССГ, I отделение, 20 състав е депозирана в Столична община на 28.02.2022г. В хода на съдебното производство пред настоящия състав на АССГ е назначена и изготвена съдебно – техническа експертиза от вещо лице О. С., заключението по която е изслушано в с.з на 16.12.2024г., което съдът кредитира изцяло като професионално и компетентно изготвено. Заключението по СТЕ е оспорено от ответника, но не в констативно-съобразителната му част. Видно от заключението по СТЕ, вещото лице е направило оглед на място и се е запознало с

конструктивни становища на инж. М. Б., представени и приети като доказателства по делото пред ВАС. Съдът кредитира заключението като обективно, точно и професионално изготвено съобразно поставените задачи. В хода на настоящото съдебно производство са приобщени материалите, събрани в хода на ревизионното производство и представените от жалбоподателя писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Не се споделя наведеното от жалбоподателя оплакване за неспазен от страна на решаващия орган срок по чл. 155, ал.1, изрч. първо ДОПК за произнасяне с мотивирано решение по подадената срещу РА жалба. Между страните в настоящото производство е сключено споразумение с рег. № СОА21-ДГ56-4526 от 02.11.2021 г. /л. 36/ по смисъла на чл. 156, ал. 7 ДОПК, с което срокът за произнасяне е удължен с 3 месеца, считано от изтичане на срока по чл.155, ал.1, ДОПК, в случая изтекъл на 09.11.2021 г. Срокът е месечен, Решение № СОА22-РД28-3 е издадено в последния ден на срока - 10.02.2022 г.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3-5 ДОПК, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

Съдът не установява и пороци, обосноваващи нищожността на РА.

С разпореждане № СФД20-ВК-16/16.01.2020г./л.131/ директорът на дирекция „Общински приходи“ в СО е определил Е. К. К. като компетентен орган за възлагане на ревизии. Със Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. кметът на СО е определил лицата, заемащи изброени длъжности от дирекция „Общински приходи“, за органи по приходите, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси. С оглед посочената заповед и съгласно чл.119, ал. 2 ДОПК

процесният РА е издаден от оправомощени лица, а именно от възложителя на ревизията Е. К. К. и от М. Б. С., определена за ръководител на ревизията.

Спазени са изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила. Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71. Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчнозадължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

1. По отношение на начисления на дружеството данък недвижими имоти (ДНИ), съдът намира следното:

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а чл. 21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. Отчетната стойност, съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ, е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената /преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

По силата на чл. 4 от Приложение № 2 от ЗМДТ, данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула: $ДО = БС \times K_m \times K_{и} \times K_x \times K_v \times K_o \times ПЛ$, където: ДО е данъчната оценка в левове; БС - базисната данъчна

стойност на 1 кв.м. в левове; K_m - коефициент за местоположение; K_i - коефициент за инфраструктура; K_x - коефициент за индивидуални характеристики; K_v - коефициент за височина; K_o - коефициент за овехтяване; ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв.м.

Основателно се явява в случая възражението в жалбата, че при прилагане на посочената формула, ревизиращият екип неправилно е определил базисната данъчна стойност по смисъла на таблица № 1 в чл. 5, ал. 2 от Приложение № 2 от ЗМДТ, доколкото видът на конструкциите по отношение на всеки един от процесните обекти е М1 (масивни с частични стоманобетонни елементи), а не както е прието от органа - М3 (масивни монолитни).

Според разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Приложение № 2 от ЗМДТ, базисната данъчна стойност (БС) се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта. За да определи сградите като М3 – масивни монолитни, ревизиращият орган се е позовал на наличната по фирмено дело № 260/2007 г. съдебно-техническа оценителна експертиза /л. 107 – л. 125/, чието заключение съдът счита, че е в противоречие със събраните по делото доказателства. Още повече, че последната е била изготвена през 2007 г., много преди ревизиращия период, по реда на чл. 72 от ТЗ, с цел оценка на непарична вноска, а не обследване на конструкцията на сградите. В тази връзка съдът счита, че само въз основа на употребения термин по отношение на сградите „монолитна“, няма как да се направи категоричен извод относно вида и конструкцията на сградите. В тази връзка съдът изцяло кредитира изготвената и приета по делото СТЕ, по отношение на имотна партида № 7214F46628 – декларирани ПИ с идентификатор 68134.1378.2007 и сгради с декларации по чл. 14 ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/26.02.2016 г. и вх. №[ЕИК]/20.12.2011 г. В същата вещото лице О. С. установява, че по отношение на сграда 68134.1378.2007.3 няма строителни книжа. Съгласно подадената декларация е сграда-халета. Както правилно е установило вещото лице конструкцията на сграда-халета е изградена с частично стоманобетонна колони и греди и външни и вътрешни носещи стени от плътни тухли. Конструкцията е и масивна, монолитна, безскелетна. Покривът е дървен, четирикатен, покритието е от керемиди. Предава товарите си директно към носещите стени, изпълнени от плътни единични тухли. Те от своя страна предават товарите си директно към носещите стени, изпълнени от плътни единични тухли, които пък предават товарите си към фундаментите и земната основа. Сградата няма сутерен, подът представлява армирана настилка върху уплътнен насип. Над помещенията има изпълнен окачен таван тип „А.“, като при повдигане на един панел и оглед над него установено от експерта, че окачваните са монтирани към дървени талпи, част от т.н. „кара таван“, върху които е положена мазилка. Не се

забелязва наличието на стоманобетонна плоча. За сграда 68134.1378.2015.1 е установено, че конструкцията и е изградена частично със стоманобетонни колони и стоманобетонни греди и външни и вътрешни носещи стени от плътни тухли. Между първия и втория етаж подовата конструкция е изградена с носещи дървени греди. Конструкцията е масивна, монолитна, безскелетна. Предава товарите си директно към носещите стени, изпълнени от плътни тухли, които от своя страна предават товарите си към фундаменти и земната основа. Както е установено от вещото лице вида на конструкцията на сграда с кадастрален идентификатор 68134.1378.2007.3 е масивна, монолитна, безскелетна и се причислява към категория М1, видът на конструкцията на сграда с кадастрален идентификатор 68134.1378.2007.3 е масивна, монолитна, безскелетна и се причислява към категория М1. В съдебно заседание от 16.12.2024 г. разпитан вещото лице отново потвърждава констатациите си, като пояснява, че самите сгради са декларирани, не по последното изменение на табл. 1, а по приложение 2 в сила от 01.01.2012 г. Така установеното кореспондира напълно и с представените нови доказателства пред ВАС, а именно Конструктивно становище от 12.2023 г., изготвено от инж. М. Б. на обект :сграда с идентификатор 68134.1378.2007.3 изградена в УПИ II -73, кв. 2 по регулационния план на р-н Н., СО:, с възложител „Некстън Пропъртис“ ЕАД. Установява се, че наличието на дървени елементи за междуетажни или покривни конструкции (дървен гредоред) предполага, че конструкцията следва да се класифицира като М1 – масивна без (дървен гредоред) или частични стоманобетонни елементи (гредоред и бетон). От конструктивно становище от 12.2023 г., изготвено от инж. М. Б. на обект :сграда с идентификатор 68134.1378.2015.1 изградена в УПИ II -73, кв. 2 по регулационния план на р-н Н., СО:, с възложител „Некстън Пропъртис“ ЕАД се установява, че наличието на дървени елементи за междуетажни или покривни конструкции (дървен гредоред) предполага, че конструкцията следва да се класифицира като М1 – масивна без (дървен гредоред) или частични стоманобетонни елементи (гредоред и бетон).

С жалбата се оспорва и констатацията в РА, че сградите към партида № 7214F46628 неправилно са декларирани като такива за производствени цели, следователно размерът на данъчната им оценка следва да бъде определен по общия ред за други нежилищни сгради, посочен в таблица 3 от чл. 6 към Приложение № 2 от ЗМДТ.

Определението за производствени обекти се съдържа в разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 3а от Приложение № 2 към ЗМДТ, видно от текста на която под производствени (промишлено производство) обекти се разбира - за производствени цели, включително и производство и разпределение на пара, сгъстен въздух и газове, производство,

трансфер и разпределение на електроенергия, помпени и водопречиствателни станции, хангари, гаражи, депа, складове и навеси за съхранение на промишлена продукция.

Безспорно е в случая, че сградите са за производствени цели, но към настоящия момент се използват като складове. Само по себе си обстоятелството, че сградите се отдават под наем не води до извод, че не следва същите да бъдат разглеждани като производствени. Съгласно общия устройствен план (ОУП) на Столична община, местност „Военна рампа – Запад“, имотите попадат в смесена производствена устройствена зона. От проект „Реконструкция и надстрояване на покривна част от съществуваща производствена сграда „II-73, кв. 2, м. СЗП, р-н Н., [улица], ПИ идентификатор 68134.1378.2007, част „Архитектура“, се установява, че сграда производствен корпус е определена като „трета категория“, буква „г“, по смисъла на чл. 6, ал. 4 във вр. с чл. 7 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата за видовете строежи – „производствени сгради, инсталации, съоръжения, прилежаща инфраструктура и други с капацитет от 100 до 200 работни места включително, както и съоръженията към тях“. Във връзка с посоченото не се споделят изводите на органите по приходите, че с оглед наличните по преписката доказателства, сградите към имотна партида № 7214F46628 не представляват производствени обекти.

Предвид изложеното, оплакването на жалбоподателят за неправилно определена данъчната основа за облагане, поради неправилно прилагане от ревизиращите органи на коефициента за местоположение /Км/ се явява основателно и правилно.

2. Касателно определената такса битови отпадъци (ТБО).

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за извършваните от общината услуги по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

В случая дружеството-жалбоподател не оспорва установеното публично общинско вземане за ТБО за процесните имоти, относно неговото основание, както и не възразява относно реалното предоставяне на регламентираните услуги от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, а изразява несъгласието си с така определения размер на задължението от ревизиращите органи за донасяне на ТБО.

Съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, размерът на ТБО за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците.

Видно от разпоредбите на чл. 67, ал. 3-5 ЗМДТ, размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката. Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ.

По силата на законовата делегация на чл. 9 от ЗМДТ е приет от Столичен общински съвет подзаконов нормативен акт – Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

По делото не е спорно, че за всеки един от ревизираните периоди от страна на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД са подадени декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, поради което ТБО законосъобразно е определена на основание чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ по реда на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУПСО, според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

На осн. чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имоти.

Съгласно чл. 23, ал. 3 НОАМТЦУПСО Столичният общински съвет (СОС) определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци.

ТБО се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината - чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, като размерите на ТБО се определят, съгласно чл. 8 ЗМДТ от общинския съвет - в случая с местната Наредба на Столичния общински съвет за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Столична община. ТБО за процесните по делото периоди, според посочената наредба, се определя в промили пропорционално върху данъчната оценка за имотите, изчислена по норми съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ.

Съгласно чл. 4 от Приложение № 2 към ЗМДТ данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта. Съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Раздел II от Приложение № 2 към ЗМДТ, Базисната данъчна стойност (БС) се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта, а конструкциите на сградите са посочени в таблица № 1. Използвани кодове за видове

конструкции като с код М1 няма стоманобетонени елементи или ако има то те са частични /единични/, т.е. може да има частично стоманобетонени колони и/или греди, може да има частично стоманобетонена подова плоча, може да има стоманобетонено стълбище, но като цяло преобладаващо носещата конструкция е от тухлени или каменни стени и подовите конструкции не са изцяло плочи. Както е установено и от вещото лице, което обосновава заключението си с непосредствено възприетото от него при огледа на място по отношение на конструкцията на сградата, а и последното кореспондира с новопредставените доказателства пред ВАС, съдът прие, че конструкцията на процесните по делото облагаеми обекти е М1. Така приетото от съда обуславя извод, че издаденият РА е в несъответствие с материалноправните норми - чл. 19, ал. 1, чл. 21, във вр. с чл. 5, ал. 2, Таблица № 1, Раздел II Данъчна оценка на сградите от Приложение № 2 към ЗМДТ Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти, във вр. с чл. 4 от Приложение № 2 към ЗМДТ.

Установената от съда липса на несъответствие на декларирания вид конструкция на сградите на жалбоподателя, с установения от вещото лице вид конструкция на обектите, сочи на липса на основание за установяване на задължение за довносяне на ДНИ и ТБО, тъй като не са налице основания за съобразяване на базисната данъчна стойност с конструкция, различна от декларираната, респ. не са налице основания за определяне на по-висок размер на дължимите ДНИ и ТБО за процесните имоти на дружеството - жалбоподател.

Направеният извод за наличие на основанието по чл. 146, т. 4 АПК за отмяна на оспорения акт, сочи на несъответствие на РА и с целта на закона - изискващ облагането с ДНИ и ТБО да е в съответствие с нормативноустановените релевантни специфики на обекта.

С оспорения РА незаконосъобразно е определено задължение за доплащане на ДНИ и ТБО, а доколкото от РА се установява, че изчислените такива задължения за имотите с партиди подробно посочени по-горе с конструкция М1 са внесени за периодите, за които е издаден РА, то следва оспорения акт изцяло да бъде отменен.

С оглед на изхода на делото, следва да бъде разгледана претенцията на жалбоподателя за разноски - пред първата съдебна инстанция и пред ВАС, по настоящото дело не се претендират разноски, единствено депозит за заплатена СТЕ. По адм. д. 2166/2023 г., при първото разглеждане на жалбата, съгласно списък са претендирани 50 лв. за д.т., 500 лв. за експертиза и 3 803 лв. за адвокатско възнаграждение, представени са договор за правна защита и съдействие, платежно нареждане за плащане на възнаграждението на адвоката. Пред ВАС по адм. д. е представен списък за разноски – 901,88 лв. за държавна такса, 3 850 лв. за адвокатско възнаграждение , изплатено по договор за

правна защита и съдействие и сумата в размер на 600 лв. – депозит за СТЕ по адм. дело № 5833/2024 г. по описа на III отделение, 7 състав на АССГ, като искането следва да бъде уважено в пълен размер в предвид фактическата и правна сложност на делото обосновават извод, че договореното възнаграждение не е прекомерно. В тази насока сочи и обема на извършената работа от адвоката, а именно жалбоподателят е представляван в открити съдебни заседания, представени са писмени доказателства, правени са доказателствени искания, депозирани са писмени бележки, а и предвид материалният интерес по делото, който е общо в размер на 112 735,04 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № СФД21-РД77-71/15.07.2021 г., издаден съвместно от Е. К. К., на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция „Общински приходи при Столична община - орган, възложил ревизията и М. Б. С., на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция „Общински приходи“ СО - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № СОА22-РД28-3 от 10.02.2022 г. на кмета на Столична община, с който за периодите 01.01.2016г.-31.12.2020г. на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] са установени задължения за донасяне за данък недвижими имоти в общ размер 94 736,95лв. и закъснителни лихви в размер на 24 732,55 лв. и за такса битови отпадъци в размер на 66 245,28лв. и лихви в размер на 9 046,26лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „НЕКСТЪН ПРОПЪРТИС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото в общ размер на 9 704,88 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: